

Dosar nr. 10370/30/2013

Operator 2711

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA PENALĂ

DECIZIA PENALĂ Nr. 561/A
Ședința publică de la 24 Iunie 2014
Completul compus din:
PREȘEDINTE ...
Judecător ...
Grefier ...

Pentru astăzi s-a stabilit termen de pronunțare asupra apelului declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș împotriva sentinței penale nr. 196/PI/14.03.2014 a Tribunalului Timiș.

Mersul dezbatelor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea din 19 iunie 2014, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, stabilindu-se termen de pronunțare pentru astăzi, când:

INSTANȚA

Deliberând asupra apelului, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 196/PI din 14.03.2014, pronunțată de Tribunalul Timiș, în baza art. 396 al. 1,5 C.p.p., rap. la art. 16 al. 1 lit.c C.p.pen., a fost achitat inculpatul R. A. I., pentru infracțiunea prev. de art. 188 al. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen. În baza art. 399 al. 2 C.p.p., s-a dispus punerea de îndată în libertate a inculpatului R. A. I., arestat preventiv în baza mandatului de arestare preventivă nr. 36/06.06.2013 emis de Tribunalul Timiș, dacă nu este arestat în altă cauză. În baza art. 404 al. 4 C.p.p., s-a constatat că inculpatul a fost reținut și arestat preventiv începând cu data de 05.06.2013 până la punerea în libertate. În baza art. 19, 397 C.p.p., rap. la art. 25 C.p.p., s-a constatat că partea vătămată G. M. nu s-a constituit parte civilă. În baza art. 275 al. 3 C.p.p., cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul Timiș nr.... înregistrat la instanță la data de 24.10.2013 sub nr. unic dosar 10370/30/2013, a fost trimis în judecată în stare de arest inculpatul R. A. I., pentru săvârșirea infracțiunii de omor, faptă prev. de art. 174 al. 1 C.pen., constând în aceea că în data de 03.06.2013 în timp ce se afla la coliba numitului C. N., amenajată pe un teren viran, a agresat-o pe victima G. N., aplicându-i lovituri la nivelul feței, după care a strangulat-o și a târât-o, cu ajutorul unei chingi, în afara perimetrului colibe în fața ușii de acces în curte, unde a fost găsită decedată de către organele de poliție.

S-a reținut în rechizitoriu că în urma autopsiei s-a stabilit că victima a decedat din cauza asfixiei mecanice, produsă prin comprimarea gâtului. De asemenea pe corpul victimei au fost relevate mai multe leziuni traumatice, inclusiv excoriații și echimoze produse prin târâre; în sprijinul afirmației că victima a fost târâtă de către autor vine și constatarea că pantalonii victimei erau rulați până în dreptul genunchilor, victima fiind târâtă pe burtă și trasă de mâini.

S-a arătat în rechizitoriu că în cauză a fost audiat martorul C. N., care a declarat că în data de 03.06.2013 a consumat băuturi alcoolice împreună cu victima

G. N. și cu inculpatul R. A. I., mai întâi în fața unui bloc din zona str. ... din Timișoara, apoi în coliba sa, amenajată pe un teren viran, situat în partea stângă a str. ... din Timișoara. Martorul a arătat că el, la coliba sa, după ce a consumat alcool împreună cu cei doi, s-a culcat, victima și inculpatul rămânând să bea mai departe. Martorul a indicat că după un anumit timp a fost trezit din somn de strigătele victimei G. N. și astfel a văzut că inculpatul R. A. I. o strângea cu mâinile de gât pe victimă, victima fiind căzută pe spate, după care inculpatul a legat-o de mâini cu o chingă pe victimă – chinga fiind luată de sub o masă din curte - și a tras-o afară din perimetrul colibei. Martorul a mai precizat că din cauza unui telefon împrumutat de victimă inculpatului a început conflictul dintre cei doi, victima solicitându-i inculpatului de mai multe ori restituirea telefonului, acesta refuzând. În cuprinsul declarațiilor date, martorul a precizat că a încercat să intervină în conflictul dintre inculpat și victimă, dar inculpatul l-a amenințat cu moartea și de frică s-a retras.

Martorul C. N. a arătat că în prima sa declarație, cea olografă din data de 04.06.2013 a declarat că nu știe cine l-a omorât pe G. N., deoarece i-a fost frică de inculpat. Ulterior în declarațiile din data de 05.06.2013, 06.06.2013, 08.10.2013 și în cadrul celor două confruntări cu inculpatul R. A. I., din datele de 06.06.2013 și 22.10.2013, martorul C. N. a susținut în mod constant că autorul infracțiunii de omor asupra victimei G. N. este inculpatul R. A. I..

În cauză s-a expertizat genetic chinga cu ajutorul căreia inculpatul R. A. I. a legat-o de mâini pe victimă și a târât-o în afara curții și s-a stabilit că pe această chingă există un profil genetic unic masculin perfect concordant cu cel al victimei G. N..

De asemenea, cu ocazia cercetării la fața locului s-a stabilit că pe traseul dintre coliba martorului C. N. și locul din exteriorul curții unde a fost găsită victima decedată se află mai mulți stropi de sânge.

În cauză a fost audiat și martorul G. M., fiul victimei, care a declarat că știe că tatăl său obișnuia să consume alcool. El a recunoscut telefonul ridicat de poliție de la inculpatul R. A. I. ca fiind telefonul tatălui său, pe care el i-l dăduse acestuia cu ceva timp în urmă.

Inculpatul R. A. I., fiind audiat, a arătat, în primele declarații, că nu i-a văzut pe martorul C. N. și pe victima G. N. în data de 03.06.2013 și nu a băut bere și alcool cu ei, în data de 03.06.2013 el deplasându-se doar la cantina socială, aspect infirmat însă de verificările efectuate la acea cantină. Ulterior, fiind confruntat cu martorul C. N., el a declarat că își amintește că în data de 03.06.2013 a băut alcool cu victima și cu martorul, deplasându-se la coliba martorului C., însă a negat în continuare săvârșirea infracțiunii, el declarând că victima G. N. a plecat înaintea sa de la colibă și nu a mai văzut-o în acea zi. Această declarație a fost menținută de către inculpat la audierea sa în fața procurorului, după punerea în mișcare a acțiunii penale. În ultima declarație dată în fața procurorului inculpatul a susținut că s-a mai întâlnit cu victima G. N. în data de 03.06.2013, după ce aceasta plecase de la coliba martorului C. N., întâlnire care a avut loc în fața blocului unde el, inculpatul, locuiește.

Inculpatul R. A. I. a avut o atitudine oscilantă pe parcursul urmăririi penale. În cele două declarații din data de 05.06.2013 precum și în declarația olografă din data de 06.06.2013 inculpatul R. A. I. a declarat că în data de 03.06.2013 nu s-a întâlnit nici cu victima G. N., nici cu martorul C. N. și astfel nu avea cum să consume băuturi alcoolice cu aceștia. Apoi în cadrul confruntării cu martorul C. N. din data de 06.06.2013 și în declarația luată pe formular tipizat, în aceeași zi, inculpatul a arătat că s-a întâlnit cu victima și cu martorul C. N. în data de 03.06.2013, a consumat alcool împreună cu aceștia, dar nu știe ce s-a întâmplat cu victima G. N., întrucât

aceasta a plecat înaintea sa și nu l-a mai văzut în data de 03.06.2013. Inculpatul R. A. I. a revenit a treia oară asupra declarațiilor sale, în data de 22.10.2013, când a fost din nou confruntat cu martorul C. N. și de asemenea și reaudiat, el indicând că în data de 03.06.2013, după ce victima a plecat, el s-a reîntâlnit cu ea în fața blocului său, dar nu știe dacă aceasta s-a mai întors la coliba martorului C. N..

S-a menționat în rechizitoriu că declarațiile inculpatului R. A. I. sunt declarații mincinoase, contrare restului materialului probator administrat. Inculpatul a susținut că a revenit în mod repetat asupra versiunii sale asupra stării de fapt întrucât nu a auzit bine întrebările ce i-au fost adresate, dar la ultima audiere, cea din 22.10.2013 este sigur că le-a auzit bine și în mod complet, deși pe parcursul stării de arest preventiv nu a urmat vreun tratament pentru ameliorarea auzului.

Inculpatul a fost expertizat psihiatric și s-a stabilit că a avut discernământul păstrat raportat la fapta săvârșită. De asemenea, inculpatul a fost testat cu aparatul poligraf, reieșind că acesta a mințit cu privire la întrebările care i-au fost adresate, întrebări relevante pentru prezenta cauză.

S-a mai susținut în rechizitoriu că în cauză au fost efectuate două confruntări între martorul C. N. și inculpatul R. A. I., în datele de 06.06.2013 și 22.10.2013, în prima dintre ele inculpatul fiind asistat de apărător din oficiu, iar în a doua de apărător ales. În cursul ambelor confruntări martorul C. N. și-a menținut poziția și a arătat că inculpatul este cel care a strâns-o de gât pe victimă și apoi a târât-o, cu ajutorul unei chingi, legată de mâinile victimei, în afara perimetrului colibe.

S-a precizat în rechizitoriu, având în vedere declarațiile martorului C. N., care se coroborează cu rezultatul celor două confruntări efectuate în cauză, cu rezultatul raportului medico legal al victimei și cu raportul de expertiză genetică, s-a reținut că autorul infracțiunii care face obiectul prezentului dosar este inculpatul R. A. I., care a săvârșit infracțiunea, pe fondul consumului de alcool, în urma unui conflict spontan cu victima.

În probațiune a fost atașat dosarul de urmărire penală nr.... al Parchetului de pe lângă Tribunalul Timiș, s-au administrat probe cu înscrisuri, a fost audiat inculpatul (care a negat comiterea faptei), au fost audiat martorul din rechizitoriu C. N. și instanța a dispus și audierea martorei D. E., la care s-a făcut referire în declarațiile de la urmărirea penală, precum și audierea martorilor H. D., D. S., D. A., menționați în declarația martorului C. N. și s-a procedat conform art. 131 C.p.p., fiind efectuată o confruntare între inculpat și martorul C. N., fiecare menținându-și declarațiile anterioare.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, instanța a constatat că probele dosarului confirmă doar parțial starea de fapt din rechizitoriu, respectiv aspectele privind comiterea unei infracțiuni de omor asupra victimei G. N. însă nu confirmă împrejurarea că inculpatul ar fi cel care a comis respectiva faptă de omor împotriva părții vătămate, astfel că instanța a reținut următoarele:

În data de 04.06.2013 în jurul orelor 10,00, Serviciul de investigații criminale din cadrul Inspectoratului Județean de Poliție Timiș a fost sesizat prin SNAU 112, cu privire la faptul că în Municipiul Timișoara, str. ..., pe o potecă la aproximativ 100 m distanță de bl. nr. ..., lângă ușa de acces unde se află o grădină amenajată ocazional, se află cadavrul unei persoane de sex masculin ce prezenta urme de sânge la nivelul capului.

Procedându-se la deplasarea la fața locului, echipa operativă a identificat victima ca fiind G. N. de 70 de ani domiciliat în Municipiu Timișoara..., jud. Timiș, locuința de domiciliu fiind la aproximativ 120 m distanță de locul unde a fost găsit; cadavrul era în decubit ventral, fără haine la nivelul bustului, pantalonii de trening cu

care era îmbrăcat fiind trași sub fese unde se observa urme de fecale. În urma examinării medico-legale exterioare de la fața locului, s-a constatat un hematom occipital dreapta, precum și mai multe excoriații la nivelul genunchilor și mâinilor, astfel după cum reiese din procesul verbal din 04.06.2013 (fila 7 dosar u.p.).

În procesul verbal de cercetare la fața locului se menționează că, cadavrul victimei a fost descoperit la aproximativ 60 cm. Distanță de poarta ce asigura accesul într-o grădină, fiind orientat cu capul înspre blocurile de locuit. Cadavrul era fără haine la nivelul bustului, pantalonii de trening cu care era îmbrăcat fiind trași sub fese. La nivelul mâinii stângi, s-au descoperit o pereche de pantaloni de culoare gri descoperiți sub capul cadavrului în cauză (plăcuța nr.3) colet/plic nr.7; un pulover de culoare maro cu puncte albe și dungi galbene, descoperit lângă pantalonii (plăcuța nr.3) colet nr.8; una pereche de papuci din cauciuc de culoare neagră descoperită la aproximativ 30 de cm. În fața capului cadavrului, pe sol, (plăcuța nr.3) colet/plic nr. 9(fila 9 dosar u.p.). La nivelul feței cadavrului, pe sol și vegetație se observă urme materiale de culoare brun roșcat cu aspect de sânge, dispuse sub formă de baltă. Pe lungimea potecii de la poarta de acces până la aproximativ 4 m distanță de coliba improvizată din cărămidă cu ușă metalică din tablă s-a descoperit pe sol și vegetație(iarbă) un număr de patru urme materie de culoare brun-roșcat cu aspect de sânge dispuse sub formă de stropi, ce au fost numerotate cu plăcuțele cu nr. 5,6,7,8. La aproximativ 4 m față de ușa de acces în baraca improvizată s-au descoperit pe sol, un fragment de folie de plastic, pe care se observă urme materie de culoare brun-roșcată cu aspect de sânge dispuse sub formă de stropi(plăcuța cu nr.8). Baraca improvizată este de aproximativ 2/4 m iar în interior se află un pat, o masă, o sobă, un dulap mic precum și mai multe obiecte de vestimentație și veselă. La intrarea în colibă se simte un puternic miros de alcool. Pe masa din baraca improvizată s-a descoperit două pahare din plastic ce conțineau un lichid incolor cu miros de alcool, care au fost ridicate pentru examinare. La ora efectuării cercetării la fața locului, respectiv ora 11,00, medicul legist a precizat că decesul a survenit de peste 12 ore precum și faptul că victima nu prezintă fracturi osoase la nivelul capului.

S-a efectuat autopsia cadavrului, pe corpul victimei fiind relevate mai multe leziuni traumatiche externe (fila 52 dosar u.p.). Din raportul de expertiză medico legală nr. .../05.06.2013 întocmit de IML Timișoara rezultă că moartea numitului G. N. a fost violentă și s-a datorat sindromului asfixic prin comprimarea gâtului. Leziunile de violență constatate la autopsie s-au putut produce prin lovire cu sau/de comprimare între corpuri plane dure. Moartea poate data din data de 04.06.2013. Sângele recoltat face parte din grupa sanguină A și conține 3,10 gr. alcool la 1.000 ml, iar urină 4,15 gr. alcool la 1.000 ml. Examenul secreției anale nu a evidențiat prezența de spermatozoizi (conform buletinelor de analiză nr. 83, 27,182, 183/2013 – filele 55-58 dosar u.p.).

Aceste mijloace de probă, respectiv raportul de expertiză medico-legală, buletinele de analiză menționate, precum și constatările cuprinse în procesele verbale de sesizare (filele 5-7 dosar de u.p.), procesul verbal de cercetare la fața locului (filele 8-13 dosar u.p.), au relevat aspecte care dovedesc cu certitudine doar faptul decesului victimei G. N. și cauzele cărora s-a datorat acest deces, însă aceste probe nu dovedesc că inculpatul R. A. I. prin acțiunile sale ar fi provocat moartea victimei, iar celelalte probe declarațiile martorilor, declarațiile inculpatului, nu dovedesc cu certitudine o asemenea împrejurare.

De asemenea, în cauză a fost efectuat și o expertiză medico-legală - examen ADN, pentru stabilirea profilelor genetice ale probelor judiciare înaintate (colet nr. 7 - o pereche de pantaloni bărbățești gri, găsiți sub capul victimei G. N., cu urme brun

roșcat în zona coapselor și a beteliei; colet nr. 8 – un pulover maro cu model, puncte albe și dungi galbene, găsit lângă victimă pe terenul viran, fără urme suspecte; colet nr. 9 – o pereche de papuci negri de cauciuc, găsiți lângă victimă pe terenul viran, acoperiți de noroi, fără urme suspecte; colet nr. 1 – o chingă din material textil, crem, cu o lungime de 1,5 m și o lățime de 5,5 cm, cu un nod la unul din capete și urme brun roșcate la celălalt; colet nr. 5 – un pahar de plastic maro găsit pe masa din coliba martorului C. N., fără urme suspecte, inscripționat „pahar 1”; colet nr. 6 – un pahar de plastic maro găsit pe masa din coliba martorului C. N., fără urme suspecte, inscripționat „pahar 2”; plic inscripționat „eprubete 1,2,3,4” – patru tampoane tip exudat cu probe recoltate de pe corpul victimei G. N., de pe obraji și de pe antebrățe; plic nr. 10 – depozit subunghial recoltat de la mâinile victimei G. N.; plic nenumărat, însoțit de fișa de custodie – trei tampoane de tip exudat cu care a fost recoltată probe de referință de la victima G. N.; plic nenumărat, însoțit de fișa de custodie – trei tampoane tip exudat cu care a fost recoltată proba de referință de la victima inculpatul R. A. I., pagina 143, 144 dosar u.p. și compararea cu profilele de referință ale victimei și suspectului.

Prin raportul de expertiză medico-legală – ADN nr. .../16.10.2013 întocmit de INML Mina Minovici București, Laborator genetică, s-a concluzionat: 1. Analiza prin teste de identificare rapidă a urmelor biologice a pus în evidență prezența sângelui de natură umană la nivelul pantalonilor gri găsiți sub capul victimei G. N. (zona beteliei și coapselor) și pe chinga cu care ea fost transportată victima pe terenul viran (proba notată FH41); 2. Analiza genetică a urmelor de sânge de pe pantalonii găsiți sub capul victimei G. N. (zona beteliei și coapselor) și a urmelor de sânge de pe chinga cu care a fost transportată victima pe terenul viran a pus în evidență căte un profil genetic unic masculin, perfect concordant cu al victimei G. N.. Din analiza statistică și de probabilitate reiese ca ipoteză „urmele de sânge de pe pantaloni și de pe chingă conțin ADN ce provin de la victima G. N.” este de $7,1 \times 10^{20}$ mai probabilă decât ipoteza „urmele de sânge de pe pantaloni și de pe chingă conțin ADN ce provin de la un bărbat necunoscut”; 3. Analiza genetică a urmelor de pe puloverul și papucii găsiți lângă victimă, precum și a urmelor prelevate de pe suprafața pantalonilor și a nodului chingii, nu a detectat ADN uman și nici nu a evidențiat profile ADN, cel mai probabil datorită cantității insuficiente sau degradării materialului genetic în condițiile expunerii la factorii de mediu; 4. Analiza genetică a urmelor de pe corpul și din depozitele subunghiale ale victimei G. N., a pus în evidență următoarele: la nivelul obrazilor și depozitului subunghial al mâinii drepte: - căte un profil genetic unic masculin, perfect concordant cu al victimei G. N.. Din analiza statistică și de probabilitate reiese ca ipoteză „urme de contact de la nivelul obrazilor și depozitului subunghial recoltate de la victimă conțin ADN ce provine de la victima G. N.” este de $7,1 \times 10^{20}$ mai probabilă decât ipoteza „urme de contact de la nivelul obrazilor și depozitului subunghial recoltate de la victimă conțin ADN ce provine de la un bărbat necunoscut”; - la nivelul antebrățului drept și depozitului subunghial stâng: nu a fost detectat ADN uman; 5. Analiza genetică a urmelor recoltate de pe marginea paharului „1” găsit în coliba martorului C. N. a pus în evidență un profil genetic unic incomplet, aparținând unei persoane necunoscute de sex masculin, denumită genetic B1. Caracterele genetice din profilurile ADN de referință ale victimei G. N. sau suspectului R. A. I. nu se regăsesc la nivelul urmelor de pe acest pahar. Pentru celelalte urme prelevate de pe suprafața paharului „1”, precum și pentru urmele prelevate de pe paharul „2” nu a fost detectat ADN uman, cel mai probabil datorită cantității insuficiente sau degradării materialului genetic în condițiile expunerii la factorii de mediu.

Așadar, expertiza a stabilit că analiza genetică a urmelor de sânge de pe pantalonii găsiți sub capul victimei G. N. și a urmelor de sânge de pe chinga cu care a fost transportată victima pe terenul viran, a pus în evidență un profil genetic unic masculin perfect concordant cu cel al victimei G. N., însă concluziile mai sus menționate cuprinse în această expertiză medico legală ADN nu sunt de natură a duce la concluzia că inculpatul ar fi autorul faptei de omor comisă asupra victimei G. N..

De asemenea, instanța a reținut că raportul de constatare tehnico științifică nr. .../15.07.2013 întocmit de I.P.J Timiș Serviciul Criminalistic, de examinare poligraf a inculpatului, a concluzionat că răspunsurile inculpatului la întrebările relevante ale cauzei în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de omor asupra victimei G. N. au provocat modificări specifice comportamentului simulat, însă acest raport (nefiind prevăzut în dispoz. art. 97 C.p.p., respectiv art. 63, 64 C.p.pen. din 1968, respectiv art. 97 N.C.p.p.) nu poate fi reținut ca fiind o probă certă, concludentă prin care să se dovedească că inculpatul a exercitat acțiuni fizice asupra victimei care să fi dus la decesul acesteia.

Instanța a constatat că singurele probe în care se susține că inculpatul ar fi fost cel care a omorât pe victimă sunt unele dintre declarațiile martorului C. N. făcute la urmărirea penală și declarația acestui martor dată în faza de cercetare judecătorească, însă doar aceste declarații singulare nu sunt de natură a forma convingerea certă a instanței că inculpatul este în mod sigur autorul faptei, în condițiile în care poziția acestui martor a fost una deosebit de oscilantă întrucât inițial martorul a susținut în primele declarații că nu știe cine a comis fapta și doar ulterior a revenit la declarațiile inițiale și a arătat că inculpatul este autorul faptei, descriind împrejurările în care se presupune și se susține în rechizitoriu comiterea faptei. Pe de altă parte declarațiile acestui martor în sensul că inculpatul este autorul faptei, nu se coroborează în mod direct cu vreo altă probă aflată la dosar din care să rezulte implicarea inculpatului în moartea victimei.

În raport de această situație, instanța a apreciat că declarațiile acestui martor în care indică că inculpatul ar fi autorul faptei, nu pot fi reținute fără rezerve mai ales că la dosarul de urmărire penală sunt date din care rezultă că martorul este o persoană bolnavă, este un consumator cronic de alcool, prezintă o stare de sănătate alterată (conform constatărilor făcute în cuprinsul procesului verbal din 18.10.2013 (fila 167 dosar u.p.) întocmit de I.P.J Timiș serviciul Criminalistic, prin care martorul a fost declarat inapt pentru a fi examinat cu tehnica poligraf. De altfel, starea de sănătate fizică a martorului a putut fi observată și de instanță cu ocazia audierii acestuia în faza de cercetare judecătorească, audiere care s-a desfășurat mai anevoios tocmai datorită stării de sănătate a martorului căruia i s-a dat și posibilitatea să folosească un medicament despre care martorul a susținut că-l ajută la respirație.

Astfel, în prima declarație olografă dată de martorul C. N. la data de 04.06.2013 în fața unui lucrător de la I.P.J Timiș Serviciul de investigații criminale (fila 35 dosar u.p.), martorul a arătat că în data de 03 iunie la orele 16,00 s-a culcat și în data de 04 iunie dimineața, l-a găsit mort pe G. N., care era dezbrăcat și întins de-a lungul cărării, în dreptul porții, martorul precizând că în data de 03 pe la orele 12,00 a vorbit cu numitul G. în fața blocului.

O altă declarație a martorului C. N. este consemnată în procesul verbal din 04 iunie (fila 43 dosar u.p.) întrucât cerându-i-se martorului să declare cu privire la cele întâmplate în data de 04.06.2013, când a găsit cadavrul lui G. N., martorul nu și-a scris personal declarația deoarece îi tremurau mâinile și a fost de acord ca lucrătorii de poliție să-i redacteze declarația. În această declarație, printre alte aspecte, este

consemnată și împrejurarea că în 03.06.2013 în jurul orei 12,00, martorul s-a întâlnit cu G. N. care era în fața blocului pe bancă, l-a salutat, iar martorul a plecat la el la colibă. Martorul a precizat că la coliba improvizată el a mers singur, a lăsat poarta de acces în grădină închisă și când a ajuns la colibă a început să consume alcool. Martorul precizează că a consumat alcool singur și la ora 16,00 s-a culcat, fiind în stare de ebrietate. În data de 04.06.2013 în jurul orei 7,00 a plecat de la colibă la doctor și când a ajuns la poartă a văzut că era la fel cum a lăsat-o în ziua anterioară. Martorul a menționat că a împins poarta și a văzut întins pe pământ, pe potecă, cu fața în jos pe G. N., s-a speriat, a pășit peste el și a plecat la numitul P. pentru a-i spune ce a văzut, însă nu l-a găsit dar i-a povestit lui H. D. ce a văzut și i-a spus să-l sune pe fiul lui G. N.. Martorul a mai precizat că a mers la vecina lui G. N. pe care o cheamă F. și i-a spus să-l sune pe fiul lui G. N..

În declarația olografă (fila 44 dosar u.p.) dată în data de 05.06.2013 în fața procurorului, martorul C. N. a susținut că în data de 03 iunie 2013 venind de la alimentară, în fața blocului numitului G. N. a stat de vorbă cu R. A. și au băut dintr-o sticlă de bere, respectiv când martorul era cu G. și R. a stat pe acea bancă și au băut 2 litri de bere, după care martorul a plecat la colibă și au venit și ei la colibă unde au consumat 2 litri de alcool, G. și R. s-au certat de la un telefon. Martorul a precizat că după ce au băut, el s-a culcat în colibă, iar ei au rămas în fața colibe și se certau pentru telefon. Martorul s-a trezit de țipetele lui G., a ieșit afară și a văzut că în fața colibe lângă masă, R. îl strângea de gât pe G. care era pe jos, pe spate și avea sânge la nas. R. la legat de mâini cu o chingă și l-a târât la poartă pe burtă, după care i-a adus chinga înapoi și i-a aruncat-o, apoi R. a plecat acasă. Martorul a susținut că s-a dus la poartă să vadă ce face G. și acesta era cu fața în jos, martorul dându-și seama că este mort. Martorul a susținut că de frică nu a anunțat poliția, s-a dus la R. dar nu i-a răspuns, apoi a venit acasă, s-a culcat și a doua zi s-a dus și l-a anunțat pe băiatul lui G. că tatăl lui este mort. Martorul a precizat că în primele declarații a mințit că i-a fost frică.

În declarația martorului G. N. din 06.06.2013 (fila 45 dosar u.p.) dată în fața lucrătorului de la I.P.J. Timiș, martorul a declarat că în data de 03.06.2013 în jurul prânzului a cumpărat alimente și o sticlă de bere de 2 litri și când a trecut prin fața blocului lui G., l-a văzut pe acesta stând de vorbă pe bancă cu R., din discuții martorul înțelegând că cei doi se certau pentru un telefon mobil. Martorul a stat cu ei pe bancă și împreună cu ei a băut bere după care martorul a plecat acasă la colibă. După circa o oră la colibă au venit G. N. și R. A. care i-au oferit de băut, au intrat în colibă, martorul a preparat 2 litri și jumătate de alcool rafinat cu apă din care au băut toți trei. În tot acest timp, G. era supărat pe R. și îi cererea telefonul mobil pe care i l-a împrumutat lui R. și acesta refuza categoric să i-l restituie și îl înjura încontinuu pe G. și îl amenința. După câteva ore, martorul a adormit, iar cei doi au rămas în colibă și au continuat să consume alcool.

În aceeași declarație, martorul a precizat că la un moment dat s-a trezit din somn întrucât G. N. țipa după ajutor și când a ieșit afară la văzut pe R. A. cum se afla peste G. N. și îl strângea de gât cu ambele mâini, victima fiind la pământ cu fața în sus, iar R. se afla călare pe el, și G. avea sânge pe față. Martorul i-a spus lui R. să înceteze, însă acesta l-a amenințat și pe martor, spunând că îi ia și lui gâtul. G. N. nu a mai dat semne de viață, R. a luat o chingă de sub masă, l-a legat de picioare și l-a târât pe G. până în afara perimetrului grădinii, victima fiind târâtă pe burtă. Martorul a precizat că atunci când R. a ajuns cu victima la poartă, a văzut că victima era dezbrăcată complet în partea de sus, iar pantalonii erau jumătate dezbrăcați. R. A. a plecat acasă, afară s-a întunecat iar martorul de frică s-a dus la el la apartament, dar

acesta nu a mai deschis, martorul precizând că același lucru a făcut și în dimineața zilei de 04.06.2013, dar R. nu a vrut să deschidă ușa. Martorul a mers apoi la un prieten pe nume H., căruia i-a spus să-l anunțe pe fiul lui G., pentru a-i spune că acesta este mort. Martorul a susținut că nu a povestit ce s-a întâmplat la colibă pentru că R. A. l-a amenințat că dacă spune ceva îl va rezolva, și a precizat că nu a vrut să spună deoarece îi era teamă de R..

Martorul a fost ascultat de procuror la data de 08.10.2013 (filele 161, 162 dosar u.p.), arătând că își menține declarațiile date anterior și susținând că la coliba martorului au consumat alcool toți trei (martorul, victima și inculpatul), iar la un moment dat martorul s-a culcat. S-a trezit din somn de strigătele lui G., care urla pentru că R. era deasupra lui și îl strângea de gât cu mâinile. Martorul i-a spus lui R. să-l lase în pace însă R. i-a zis să nu se bage că îi ia și lui gâtul și martorului i-a fost frică, martorul nu s-a mai băgat de frică. Martorul a susținut că R. a luat o chingă și l-a legat pe G. de mâini și l-a tras pe spate până în afara curții, hainele au căzut de pe G. în urma târârii, R. le-a pus sub capul lui G., R. a venit și i-a aruncat chinga martorului, după care a plecat. După ce R. a plecat, martorul s-a dus să doarmă la un coteț pe care-l are între blocuri, însă nu a dormit pentru că îi era frică. După aproximativ jumătate de oră, martorul a mers la R. acasă ca să-i spună ce a făcut, a bătut la ușă, însă R. nu i-a deschis. Martorul a susținut că apoi a mers la colibă, a trecut pe lângă victimă și s-a culcat până dimineața la ora 7,00.

În declarația dată de acest martor, C. N., în faza de cercetare judecătorească, martorul a relatat și în fața instanței împrejurările arătate în aceste din urmă declarații date în faza de urmărire penală referitoare la momentele în care martorul, victima și inculpatul s-au întâlnit, au băut împreună apoi s-au dus la coliba martorului unde au continuat să consume alcool, iar la un moment dat martorul a adormit. Martorul a făcut referiri și la împrejurarea în care s-a trezit datorită țipetelor lui G. și atunci l-a văzut pe R. că îl strângea cu mâna de gât pe G., că era cu mâna „în beregata lui G. și era călare pe el”. Martorul a susținut că l-a văzut pe R. când l-a legat pe G. de mâini cu o bucată de material și l-a tras la poartă. Martorul susține că s-a plimbat toată noaptea, că a fost acasă la R. ca să-i spună ce a făcut, însă acesta nu i-a deschis, și că nu a anunțat poliția pentru că i-a fost frică. Martorul a susținut că nu a trecut noaptea pe lângă locul unde era G., ci doar dimineața, când a deschis poarta și a plecat, iar când a trecut pe lângă G. a observat că este dezbrăcat și șlapii îi erau la cap. Martorul a susținut că nu s-a oprit pentru că i-a fost frică de R., pentru că nu știa unde se află în acel moment și putea să fie în vreun tufiș și putea să-l lovească. Martorul a susținut că dimineața la ora 6 sau 7 și ceva s-a dus la vecina pe care a anunțat-o despre G. că e mort și i-a spus acelei vecine și fiului ei să dea telefon la poliție și le-a spus și cum a murit din cauza lui R., din cauza telefonului, iar copilul vecinei respective a dat telefon la poliție.

Așadar, chiar și analiza declarațiilor în care martorul C. îl indică pe inculpatul R. A. ca fiind autorul faptei, relevă existența unor inadvertențe cu privire la relatările martorului referitor la momentele ce au precedat fapta, momentele în care fapta a fost comisă și cele ulterioare comiterii faptei. În declarațiile de la urmărirea penală martorul a susținut că după ce toți trei (el, victima și inculpatul) au băut împreună, el a intrat în colibă, iar cei doi au rămas în fața colibe certându-se pentru telefonul mobil, iar în declarațiile consemnate pe formular tipizat (filele 45, 46) martorul a susținut că au consumat alcool în colibă, că el (martorul) s-a culcat și cei doi (inculpatul și victima) au rămas în colibă continuând să bea alcool. În unele declarații de la urmărirea penală martorul a susținut că s-a trezit din somn datorită țipetelor lui G. și când a ieșit afară l-a văzut pe R. că îl strângea de gât cu ambele mâini, l-a legat

cu chinga de mâini și l-a târât până la poarta grădinii după care inculpatul s-a reîntors și i-a aruncat chinga și a plecat, martorul susținând că inculpatul l-a amenințat și pe el și i-a fost frică, și că el (martorul) a rămas la colibă. În cuprinsul unora din aceste declarații martorul a susținut că nu a anunțat poliția că i-a fost frică, dar că în noaptea respectivă a fost acasă la R., că acesta nu i-a răspuns, că martorul s-a plimbat toată noaptea.

Totodată, instanța a reținut că în cauză au fost audiați și martorii D. E., D. A., D. S. și H. D. la care s-a făcut referire în declarația martorului C. N.. Deși acest martor C. a susținut (în declarația dată în faza de cercetare judecătorească) că atunci când s-a dus la vecina pe care a anunțat-o despre faptul că G. este mort și să dea telefon la poliție și la fiul victimei, martorul a precizat și că „i-a spus și cum a murit din cauza lui R., din cauza telefonului”, această din urmă susținere a martorului nu a fost confirmată de martora căreia i-ar fi făcut această relatare.

Astfel, în declarațiile martorilor D. A., D. S., aceștia au confirmat că în dimineața de 04.06.2013 în jurul orei 7,00 a venit la ei acasă martorul C. N., zis C., și le-a spus că numitul G. N. este mort în grădină la el și martorii să sune la poliție. În declarațiile celor doi martori s-a precizat că numitul C. era speriat. Martora D. A. a arătat că numitul C. i-a cerut să-l sune pe M. – fiul lui G. N., spunându-i că el (martorul C.) l-a găsit mort pe G. N.. Martora D. A. s-a deplasat la o altă vecină, martora D. E., căreia i-a cerut să-l sune pe fiul victimei. Martorii D. A. și D. S. au precizat în declarațiile lor că numitul C. a spus că dimineața s-a sculat să meargă la doctor și l-a găsit pe G. N. mort lângă gard. Martorii D. A. și D. S. au precizat că nu au discutat cu C. în dimineața respectivă despre împrejurările în care a decedat G. N..

Martora D. E. a confirmat susținerile martorei D. A. și a făcut relatări despre faptul că s-a deplasat împreună cu C. în locul unde era victima și despre împrejurarea că victima era parțial dezbrăcat și avea hainele și încălțările așezate alături. Martora a mai precizat că ea a anunțat telefonic serviciul 112.

Martorul H. D. a arătat că dimineața a venit C. la el, a strigat la poartă, însă nu i-a deschis dar pentru că i-a recunoscut vocea l-a sunat, și în convorbirea telefonică numitul C. i-a spus să-l sune pe M. (fiul victimei), că G. este mort în grădină la martor (la C.). Martorul a mai precizat că după ce a ieșit afară din casă și s-a întâlnit cu C. în locul în care era victima, nu au putut vorbi pentru că în acel loc erau salvări și poliția însă când a vorbit cu C., el i-a spus că au băut împreună toți trei (martorul C., inculpatul și victima). Martorul H. a precizat că în acele momente numitul C. nu se simțea bine, era derutat și nu mai știa nici el ce spune. Martorul a arătat că în aceeași zi a fost la poliție și a dat declarație.

Așadar, analiza declarațiilor acestor martori contrazice susținerea martorului C. că în dimineața zilei de 04.06.2013 înainte de a fi anunțate organele de poliție, martorul ar fi relatat altor persoane despre împrejurările în care a decedat victima și despre faptul că inculpatul este cel care a provocat decesul victimei.

Astfel, reținând și existența unor contradicții între unele aspecte (privind relatările făcute de martorul C. altor martori despre faptul că inculpatul este autorul omorului), susținute de martorul C. N. și infirmate de martorii D. A. și D. S., precum și unele aspecte de inconsecvență a martorului chiar în propriile declarații, ținând cont și de constatările cu privire la problemele de sănătate ale martorului C. N. (așa cum rezultă din datele aflate la dosar mai sus menționate), instanța de fond a apreciat că toate aceste elemente sunt de natură a pune la îndoială credibilitatea martorului, în condițiile în care instanța a constatat că toate aceste elemente prezintă importanță din

punct de vedere juridic pentru că ar putea altera conținutul informațiilor din declarațiile martorului.

Inculpatul, în declarațiile date în faza de urmărire penală și în cea dată în faza de cercetare judecătorească, a negat comiterea faptei și a avut o poziție oscilantă cu privire la unele împrejurări relatate în declarațiile sale, și unele susțineri făcute în declarațiile inculpatului nu au fost confirmate, ori au fost infirmate de alte probe ale dosarului. Deși inculpatul a recunoscut că s-a întâlnit cu victima G. N. și martorul C. N. și au consumat alcool atât în fața blocului, cât și ulterior la coliba martorului C., inculpatul a susținut că la un moment dat victima a plecat acasă și că s-ar fi întâlnit cu acesta mai târziu la grădina din fața blocului, însă această din urmă susținere a inculpatului nu este confirmată de probele dosarului. Inculpatul a mai precizat că a doua zi a fost la cantina socială pentru a-și ridica de mâncare, însă nici acest aspect că în data de 03.06.2013 a mers la cantina socială pentru a-și ridica mâncarea, nu poate fi reținut de către instanță fiind contrazis de consemnările făcute în procesul verbal din 06 iunie (fila 81 dosar u.p.) în care se precizează că evidența celor care se prezintă zilnic la cantina socială din Timișoara, ... să-și ridice mâncarea, se ține nominal și în urma verificărilor efectuate în evidențele cantinei sociale din data de 03.06.2013, s-a constatat că în data menționată numitul R. A. I. nu a fost să-și ridice mâncarea.

Potrivit art. 103 al. 1 C.p.p., probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză. În aliniatul 2 al aceluiași articol se menționează că în luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Ori, tribunalul a reținut că față de acest principiu al liberei aprecieri a probelor, în speță nu este îndeplinită cerința legală în raport de care să se poată dispune condamnarea inculpatului în condițiile în care probele dosarului nu sunt în sensul formării convingerii că a fost dovedită acuzarea inculpatului dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Dimpotrivă, doar pe baza unora din declarațiile martorului C. în care acesta îl indică pe inculpat că a comis fapta, nu poate fi justificată convingerea că s-ar fi probat în dosar că inculpatul este autorul faptei, mai ales că declarațiile martorului în acest sens nu se coroborează și cu alte împrejurări - în același sens care să rezulte și din alte mijloace de probă.

În raport de aspectele contradictorii, de inadvertențele din declarațiile martorului C., instanța a apreciat că doar aceste declarații nu pot să constituie o probă, certă, decisivă, sigură pe baza căreia să se poată reține vinovăția inculpatului întrucât instanța nu ar putea aprecia că o asemenea probă nu lasă loc la îndoială cu privire la împrejurarea că inculpatul ar fi vinovat de comiterea faptei de omor, în sensul că ar fi autorul acestei fapte comisă față de victima G. N..

Instanța a mai reținut că atunci când există dubii în reținerea situației de fapt cu care instanța a fost sesizată, aceste dubii se interpretează în favoarea inculpatului potrivit regulii „in dubio proreo”. Această regulă constituind un complement al prezumției de nevinovăție, impune ca în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin informații îndoielnice, instanța nu își poate forma o convingere care să se constituie într-o certitudine astfel că, se justifică a se concluziona pentru lipsa vinovăției inculpatului în sensul că nu s-a dovedit comiterea faptei de către acesta.

Întrucât probele mai sus menționate administrate în cauză nu sunt apte să dovedească vinovăția inculpatului R. A. I., instanța a constatat că prezumția de nevinovăție prev. de art. 4 C.p.p., nu a fost înlăturată, dubiul în legătură cu declarația martorului C. N. care indică vinovăția inculpatului profitându-i inculpatului.

Având în vedere motivele arătate, constatându-se existența dubiilor cu privire la faptul că inculpatul este persoana care a săvârșit fapta de omor față de victima G. N., tribunalul l-a achitat pe inculpatul R. A. I., pentru infracțiunea prev. de art. 188 al. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen..

Împotriva acestei sentințe penale a formulat apel Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș, arătând că hotărârea atacată este netemeinică întrucât instanța de fond printr-o greșită interpretare a ansamblului probator a dispus achitarea inculpatului R. A. I. pentru săvârșirea infracțiunii de omor, în temeiul art. 16 al. 1 lit. c din C.p.p.

În motivarea apelului procurorului s-a arătat că participația inculpatului R. A. I. ca autor al infracțiunii de omor rezultă din faptul că la data de 03.06.2013 inculpatul împreună cu victima și martorul C. N. au consumat băuturi alcoolice, mai întâi în fața unui bloc, apoi la coliba amenajată pe un teren viran, fiind conturat numărul persoanelor care se aflau în acea zi împreună, respectiv inculpatul, martorul și victima.

S-a mai menționat că un alt aspect care rezultă din probele dosarului este acela că din cauza unui telefon împrumutat de victimă inculpatului, a început un conflict între cei doi, victima solicitându-i lui R. A. I. de mai multe ori restituirea telefonului, însă acesta a refuzat, C. N. precizând că a încercat să intervină în conflictul dintre cei doi dar inculpatul l-a amenințat, și astfel s-a retras, iar această situație de conflict pe fondul consumului de alcool, a degenerat în manifestarea violentă a inculpatului față de victimă, justificându-se strigătele acesteia auzite de martor, care a și văzut cum inculpatul o strângea cu mâinile de gât, victima G. N. căzând pe spate, după care inculpatul a legat-o de mâini cu o chingă și a tras-o afară din perimetrul colibeii.

Procurorul a mai arătat că o altă împrejurare esențială pe care instanța a omis cu desăvârșire a o lua în considerare, este aceea potrivit căreia la locul comiterii faptei nu s-a mai aflat o altă persoană în afara celor trei indicate mai sus, aspect confirmat în cuprinsul tuturor declarațiilor atât ale martorului, cât și ale inculpatului.

În motivele de apel s-a făcut vorbire și de fizicul celor două persoane, victima un bărbat cu constituție solidă, martorul cu probleme de sănătate și inculpatul nu foarte bine făcut, făcându-se vorbire și de confruntările dintre martor și inculpat pe parcursul procesului penal, arătând că martorul îl indică în mod constant ca autor al infracțiunii de omor pe inculpat, iar acesta din urmă nu a negat acuzațiile aduse.

S-a mai menționat că instanța de fond nu a acordat importanță materialului probator în ansamblul său, ignorând unele părți din declarațiile martorului C. N., valorificând doar o parte a acestora, stabilind o situație de fapt neconformă cu adevărul, concluzionând că nu este dovedită vinovăția inculpatului R. A. I..

În final s-a mai făcut vorbire la rezultatul testării cu poligraful a inculpatului și de relevanța încheierii Tribunalului Timiș prin care s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului, solicitându-se în final condamnarea inculpatului la o pedeapsă privativă de libertate pentru săvârșirea infracțiunii de omor.

Examinând sentința penală apelată prin prisma motivelor de apel invocate, dar și sub toate aspectele de fapt și de drept potrivit disp. art. 417 al. 2 C.p.p., instanța constată că apelul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș este nefondat, hotărârea Tribunalului Timiș fiind temeinică și legală.

Din actele și lucrările dosarului s-a putut stabili că la data de 04.06.2013 organele de poliție au fost sesizate cu privire la faptul că pe str. ... din mun. Timișoara, la 100 metri distanță de blocul nr. ..., pe o potecă, se află cadavrul unei persoane de sex masculin, ce prezintă urme de sânge la nivelul capului, aceasta fiind identificată în persoana numitului G. N. în vârstă de 70 ani, iar în apropiere se află o colibă de mărimea 2/4 metri.

Din raportul de expertiză medico-legală nr. .../5.06.2013 întocmit de I.M.L. Timișoara a rezultat că moartea numitului G. N. a fost violentă și s-a datorat sindromului asfixic prin comprimarea gâtului, iar leziunile de violență constatate s-au putut produce prin lovire cu sau de comprimare între corpuri plane dure, moartea datând din ziua de 04.06.2013, astfel că raportul de expertiză medico-legală, buletinele de analiză, procesele-verbale de sesizare, procesul-verbal de cercetare la fața locului relevă în mod clar doar faptul că decesul victimei G. N. a intervenit într-o manieră violentă.

În speța de față au fost administrate mai multe probe: expertiza medico-legală – examen ADN, prin care, ca urmare a analizei genetice a urmelor de sânge de pe pantalonii găsiți sub capul victimei G. N. și a urmelor de sânge de pe chinga cu care a fost transportată victima pe terenul viran, s-a stabilit un profil genetic unic masculin perfect concordant cu cel al victimei G. N., însă aceste concluzii nu duc la ideea că inculpatul ar fi autorul faptei de omor comis asupra victimei G. N.; examen poligraf prin constatarea tehnico-științifică nr. .../15.07.2013 întocmit de IPJ Timiș – Serviciul Criminalistic, care a concluzionat că, comportamentul inculpatului a prezentat modificări specifice comportamentului simulat, însă acest raport nu poate fi reținut ca fiind o probă certă, concludentă prin care să se dovedească faptul că inculpatul a provocat moartea victimei G. N..

Singura probă directă care ar putea susține vinovăția inculpatului R. A. I. este declarația martorului C. N., însă poziția acestui martor a fost una deosebit de oscilantă, martorul susținând în primele declarații că nu știe cine a comis fapta, ulterior a revenit la declarațiile sale și a arătat că inculpatul este autorul faptei, descriind împrejurările în care se susține în rechizitoriu comiterea faptei, însă trebui luat în considerare că acest martor este o persoană bolnavă, un consumator cronic de alcool, prezintă o stare de sănătate alterată, martorul fiind declarat chiar inapt pentru a fi examinat cu tehnica poligraf.

Într-o primă declarație din data de 04.06.2013 dată în fața unui organ de poliție, martorul C. N. a arătat că l-a găsit mort pe G. N. în data de 04.06.2013 dimineața și că a vorbit în data de 03.06.2013 la ora 12,00 cu victima în fața blocului.

Într-o altă declarație consemnată în procesul-verbal din 04.06.2013, martorul nu și-a scris personal declarația întrucât îi tremurau mâinile și lucrătorii de poliție au redactat declarația, arătând că în data de 03.06.2013, orele 12,00, s-a întâlnit cu victima care era în fața blocului, iar martorul s-a dus în colibă, a consumat alcool singur, apoi s-a culcat, iar în data de 04.06.2013 dimineața a plecat la doctor și l-a găsit în apropiere pe victima G. N. cu fața în jos, întins pe pământ.

În declarația olografă din 05.06.2013 dată în fața procurorului, martorul a susținut că în data de 03.06.2013 au consumat băuturi alcoolice inculpatul, victima și martorul C. N. în colibă, iar victima și inculpatul s-au certat din cauza unui telefon, însă martorul s-a culcat în colibă, iar inculpatul și victima se certau în fața colibeii, iar la un moment dat martorul s-a trezit de țipetele lui G. N., a ieșit afară și a văzut că inculpatul îl strângea de gât pe victimă, care era pe jos, pe spate, după care inculpatul l-a legat de mâini cu o chingă și l-a târât la poartă, pe burtă.

În declarația din 06.06.2013, martorul a susținut că la data de 03.06.2013, în jurul prânzului, în fața blocului i-a văzut pe victimă și inculpat stând de vorbă, mai precis aceștia se certau pentru un telefon mobil, martorul a stat cu ei pe bancă, după care a plecat acasă la colibă, iar după aproximativ o oră victima și inculpatul au venit la colibă unde de asemenea au consumat băuturi alcoolice, iar disputa pe telefonul mobil dintre victimă și inculpat a continuat, după care martorul a adormit, însă a fost trezit din somn de țipetele victimei, a ieșit din colibă și a văzut că inculpatul îl strângea de gât cu ambele mâini pe victimă, care era la pământ cu fața în sus.

Martorul a mai fost ascultat de procuror și la data de 8.10.2013 și a susținut că la coliba martorului au consumat alcool toți trei, iar la un moment dat martorul s-a culcat, fiind trezit din somn de strigătele victimei, care urla că inculpatul îl strângea de gât, după care a luat o chingă și l-a tras pe spate până în afara curții, aceeași variantă declarând-o aproximativ și în faza de cercetare judecătorească.

Din analiza acestor declarații rezultă în mod evident că martorul C. N. a avut o poziție oscilantă de la bun început, declarațiile acestuia suferind o serie de modificări esențiale, în unele declarații susținând că, cele trei persoane, martorul, victima și inculpatul, au băut împreună, martorul a intrat în colibă, iar ceilalți doi au rămas în afara colibe certându-se, în alte declarații a arătat că victima și inculpatul au consumat alcool în colibă, iar în altele că a fost trezit din somn datorită țipetelor victimei și l-a văzut afară pe inculpat în timp ce o strângea de gât cu ambele mâini pe victimă și apoi l-a legat cu chinga de mâini și l-a târât până la poarta grădinii, martorul susținând că nu a anunțat poliția întrucât i-a fost frică de inculpat.

De asemenea, declarațiile martorilor D. A., D. S., D. E., H. D. contrazic susținerea martorului C. N. cum că ar fi relatat altor persoane despre împrejurările în care a decedat victima și despre faptul că inculpatul este cel care a provocat decesul victimei.

Astfel, se poate reține existența unor contradicții esențiale în ceea ce privește declarațiile martorului C. N., martor ocular, iar acestea, coroborate cu problemele de sănătate ale acestuia, conduc la ideea că acest martor nu este credibil iar declarațiile acestuia nu pot sta la baza hotărârii de condamnare a inculpatului R. A. I., în condițiile în care acestea nu se mai coroborează cu nici o altă probă din dosar.

Inculpatul a avut o poziție de negare a infracțiunii reținute în sarcina sa, singurul aspect pe care l-a confirmat este că în ziua decesului victimei, 03.06.2013, s-a întâlnit cu victima G. N. și C. N., că au consumat alcool în fața blocului cât și ulterior la coliba martorului C. N. și că apoi victima a plecat acasă, existând și o serie de inadvertențe în declarațiile acestuia, însă nici acest aspect nu poate conduce la stabilirea vinovăției acestui inculpat.

De altfel, întreaga construcție a rechizitoriului întocmit de Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș se bazează pe declarațiile martorului C. N., care l-a indicat în special în ultimele declarații pe inculpat că ar fi comis fapta, însă raportat la aspectele contradictorii, inadvertențele din declarațiile martorului, instanța de control judiciar apreciază că doar declarațiile acestui singur martor raportat și la problemele de sănătate, că este un consumator cronic de alcool, nu pot constitui o probă certă, sigură pe care se poate întemeia o hotărâre de stabilire a vinovăției inculpatului, cu atât mai mult că aceste declarații nu se coroborează cu nici un alt mijloc de probă, astfel că există un dubiu în ceea ce privește identitatea autorului faptei, iar aceste dubii se interpretează în favoarea inculpatului potrivit regulii „in dubio pro reo”, prezumția de nevinovăție nefiind răsturnată în speța de față, astfel că soluția de achitare pronunțată de instanța de fond în baza disp. art. 16 al. 1 lit. c C.p.p. apare ca fiind temeinică și legală.

Procurorul a invocat în motivele de apel ca argument al vinovăției inculpatului R. A. I., în afară de declarațiile martorului C. N., confruntările dintre martor și inculpat, din care însă nu a rezultat că acest inculpat ar fi fost autorul infracțiunii de omor asupra victimei G. N., s-a mai făcut referire la fizicul persoanelor că victima era un bărbat cu constituție solidă, iar inculpatul nu foarte bine făcut, însă acest fapt ar fi chiar un contraargument în opinia instanței, iar referirea la testarea poligraf de asemenea nu este un element care să conducă la stabilirea vinovăției inculpatului.

Ultimul aspect care a fost prezentat ca fiind un argument în favoarea solicitării parchetului, a fost încheierea penală prin care Tribunalul Timiș a dispus arestarea preventivă a inculpatului, însă acest argument nu poate fi invocat în sprijinul vinovăției inculpatului, cu atât mai mult că este de notorietate faptul că, pentru a dispune arestarea preventivă a unei persoane, instanța trebuie să aibă în vedere alte aspecte decât la soluționarea pe fond a unei acțiuni penale, în sensul condamnării sau achitării unei persoane întrucât măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune, pe când pentru condamnarea unei persoane trebuie să existe probe suficiente, sigure, solide, convingătoare, de natură să convingă magistratul care soluționează cauza că poate să-și întemeieze soluția pe acele probe, însă în această speță nu s-a putut vorbi de asemenea probe care să conducă la ideea vinovăției inculpatului.

De altfel, în motivarea apelului parchetului se face vorbire despre diferite aspecte colaterale cum ar fi constituția fizică a victimei și a inculpatului, primul fiind solid, al doilea nu foarte bine făcut, s-a făcut referire la încheierea de arestare a inculpatului, la testarea poligraf care nu poate fi considerată ca probă, iar în ceea ce privește probele doar despre unele părți ale declarației martorului C. N., o motivare neconvingătoare pentru a se constata pe baza probelor aflate la dosar vinovăția inculpatului.

Având în vedere insuficiența și lipsa de siguranță a probelor administrate în legătură cu eventuala vinovăție a inculpatului R. A. I., instanța constată că în speță este aplicabil principiul „in dubio pro reo”, dubiu care îi profită inculpatului întrucât materialul probator nu a putut să conducă la ideea răsturnării prezumției de nevinovăție de care beneficiază inculpatul, iar astfel achitarea sa în baza disp. art. 16 al. 1 lit. c C.p.p. a survenit într-o manieră temeinică și legală.

Pentru toate aceste considerente, în baza art. 421 pct. 1 lit. b C.p.p. instanța va respinge ca nefondat apelul formulat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș împotriva sentinței penale nr. 196/PI/14.03.2014 a Tribunalului Timiș.

În baza art. 275 al. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare din apel vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

În baza art. 421 pct. 1 lit. b C.p.p. respinge ca nefondat apelul formulat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș împotriva sentinței penale nr. 196/PI/14.03.2014 a Tribunalului Timiș.

În baza art. 275 al. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare din apel rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 24 iunie 2014.

PREȘEDINTE,
GHEORGHE BUGARSKY

JUDECĂTOR,
CODRINA IOSANA MARTIN

GREFIER,
...

Red. / 24.06.2014
Tehnored.
2 ex. / 25 Iunie 2014
Prima instanță: ...

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO